

[Axel B. Lange.]

Del af Hovedstaden. Det vil antagelig ogsaa vise sig, naar Lovforslaget er vedtaget og man skal til at anvende Loven i Praksis, at det i alt væsentligt bliver en Støtte for den Sanering, der her er Tale om.

Vi maa ogsaa have Sympati for Lovforslaget ud fra et andet Synspunkt, nemlig Beskæftigelsessynspunktet. Ved Lovforslagets Fremsættelse i Folketinget regnede man vel med, at der, naar dette Lovforslag var gennemført, kunde komme visse Arbejder i Gang allerede i Sommer. Af den Betænkning, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet citerede nogler Linier af, fremgik det, at man regnede med, at der allerede skulde komme Byggeri i Gang til Efteraaret. Det er dog tvivlsomt, om dette vil ske. Der vil efter min Mening — det synes jeg ogsaa, de Oplysninger, man har faaet i Folketinget, og den Betænkning, der er afgivet af Folketingsudvalget med tilhørende Bilag, giver Indtryk af — sikkert gaa lang Tid, inden der kommer noget egentligt Arbejde i Gang. Der vil efter min Mening gaa meget lang Tid, inden de Nybygninger, man har planlagt eller vil planlægge, kan paabegyndes, og Byggeriet vil maaske blive yderligere forsinket, hvis det viser sig, hvad meget tyder paa, at der bliver Mangel paa visse Byggematerialer; som det ærede Medlem (Stensballe), der lige forlod Talerstolen, nævnte, vil det særlig blive vanskeligt at skaffe det nødvendige Jern.

Det er de to Hovedsider ved Lovforslaget: at man kan naa frem til en Sanering af usunde Bydele, og at man kan sætte noget mere Arbejde i Gang, end der ellers vilde blive sat i Gang. De mindre gode Sider ved Forslaget vender mod Beboerne i Kvarteret, for saa vidt som det bliver vanskeligt for dem at skaffe sig anden Beboelse, men jeg maa naturligvis erkende, at Tidspunktet, hvor der er en stor Lejlighedsledighed, er heldig valgt. Om det vil vise sig, at disse Beboere er i Stand til baade at faa Lejligheder, der passer for dem, og Lejligheder, der passer for det, de har at betale med, er et mere tvivlsomt Spørgsmaal, men man maa haabe, at denne Side af Sagen kan ordnes.

En meget vigtig Side ved hele Planens Gennemførelse er den Maade, man ordner sig paa med de Mennesker, der er mest interesserede i Sagen, Ejerne af de paagældende Ejendomme og de næringsdrivende, som har deres Virksomhed i det omtalte Kvarter. Det er for mit Parti en Forudsætning, at disse Mennesker, hvis hele Eksistens det sikkert i mange Tilfælde drejer

sig om, bliver anstændigt behandlet. Borgerne har Krav paa at blive ikke alene ordentligt behandlet af Samfundet, men at blive beskyttet af Samfundet og ikke at blive udnyttet. De Ændringsforslag, der er gennemført i Folketinget, skulde efter min Opfattelse afgive Sikkerhed for, at de næringsdrivende, som fortrænges fra Kvarteret, faar en passende Erstatning, og den Betænkning, som er afgivet i Folketinget, og som binder alle Partier, maa ogsaa være bindende for Københavns Kommune, saa at Forhandlingerne med Grundejerne føres paa en saadan Maade og med et saadant Resultat, at disse ikke med Rette kan have noget at beklage sig over. Skulde dette ikke blive Tilfældet, mener jeg, at Rigsdagen maa tage Sagen op igen. Det er under den Forudsætning, vi tiltræder Forslaget, idet jeg naturligvis maa tilføje, at ogsaa Grundejernes Krav maa ligge inden for Rimelighedens Grænser, hvad jeg for øvrigt ikke tvivler om, de vil, fordi Grundejerne altid staar svagt i en saadan Situation.

Den Del af Forslaget, som omfatter Støtte til privat Boligbyggeri uden for Saneringskvarterer, kan vi ogsaa give vor Tilslutning.

Jeg kan med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Lannung: Jeg tiltræder paa mit Partis Vegne meget gerne det foreliggende Lovforslag, og personlig gør jeg det med særlig Tilfredshed som Repræsentant for den Kommune, hvor den største Sanering skal finde Sted, og hvor Arbejdsløsheden er særlig følelig i Øjeblikket. Naar man har beskæftiget sig med det københavnske Saneringsspørgsmaal gennem mange Aar, i den seneste Tid som Medlem af Kommunens Boligkommission, der har med denne Opgave at gøre, og derigennem har faaet Syn for Sagn og Spørgsmaalet meget nær ind paa Livet, er det med allerstørste Tilfredshed, man hilser Udsigten til, at det nu endelig bliver til Alvor med Saneringen. Tilsvarende Tilfredshed vil man sikkert føle i de Provinsbyer, som f. Eks. Randers, hvor der ogsaa bliver Spørgsmaal om Sanering. For Københavns Vedkommende er Forholdet det, at Adelgade—Borgergade-Kvarteret, som for øvrigt ogsaa Dronningensgade—Sofiegade—Omraadet paa Christianshavn, har faaet Lov til at ligge alt for længe.

Selv om man ikke har haft Lejlighed til at sætte sig ind i de forskellige Betænkninger og Udredninger m. v., der foreligger om Sagen, kan man paa en enkelt Tur